

ע"פ 2486/12/22 - עמיר אלוני נגד הרשות לשמירת הטבע והגנים הלאומיים

בית הדין הארצי לעבודה

עפ"ס 2486-12-22

ניתן ביום 05 פברואר 2023

המערער

עמיר אלוני

המשיבה

הרשות לשמירת הטבע והגנים הלאומיים

בשם המערער - עו"ד נועם יהל
בשם המשיבה - עו"ד נעמה שבתאי בכר, עו"ד נטלי מוזס לוי

פסק דין

הנשיאה ורדה וירט - ליבנה

1. לפני ערעור על החלטת בית הדין האזורי לעבודה בירושלים (השופטת יפה שטיין; סע"ש 31505-12-20 מיום 22.11.2022 - להלן: "**השופטת שטיין**" או "**המותב קמא**") שלא לפסול עצמו מלדון בתביעת המערער, מר עמיר אלוני (להלן: "**המערער**"), נגד המשיבה, הרשות לשמירת הטבע והגנים הלאומיים (להלן: "**הרשות**").

א. תמצית העובדות הרלוונטיות לעניין

- המערער הועסק ברשות למעלה מ-20 שנה. במסגרת תפקידו, היה המערער אחראי על נושא הבקרה התקציבית ובתפקידו האחרון היה סגן מנהל מחוז יו"ש ברשות. אין חולק כי המערער היה עובד מוערך במישור המקצועי, אולם במשבים שנערכו לו עלו השגות לגבי יחסי האנוש שלו.
- הסכסוך בין הצדדים נתגלע לאחר שלרשות נודע על מעקב שביצע המערער אחר עובד אחר, באמצעות ניטורו דרך מכשיר טלפון נייד ששתל ברכב הרשות ("**האירוע**" או "**אירוע ההסלקה**"). בתוך כך, הסתבר לרשות כי המערער, אשר חשד שעובד הנוסע ברכב הרשות מוסר דיווח כוזב של שעות העבודה, הסתיר מכשיר טלפון נייד שעליו יישום ייעודי לאיתור מקום הרכב, ברכב השטח שבו אמור היה אותו עובד לנסוע. לאחר שהעובד שנסע ברכב שמע צפצופים, עלה החשד כי הרכב ממולכד והמשטרה הוזעקה. בבדיקת המשטרה התגלה המכשיר הנייד,

והמערער הודה מיד כי הוא זה אשר הסליק את המכשיר הנייד ברכב. המערער לא סבר כי יש פסול במעשיו ולא נפתחה חקירה משטרתית בעניינו.

הליך הפיטורים הראשון

4. בשל אירוע ההסלקה, זומן המערער לשימוע שהתקיים ביום 8.12.2020 ושלאחריו הוחלט על פיטוריו. יצוין, כי הן ועד העובדים והן ההסתדרות לא הביעו התנגדות לפיטורים.

5. ביום 14.12.2020 הגיש המערער לבית הדין קמא תביעה ובקשה לסעד זמני.

במסגרת התובענה, נתבקש בית הדין קמא "להורות לנתבעת לבטל החלטתה על השעייתו ו/או פיטוריו ולהשיב את התובע לעבודתו אצל הנתבעת או לכל עבודה אחרת המתאימה לדרגתו ולכישוריו". כן נתבקש בית הדין קמא לפסוק לטובת המערער סך של ₪ 56,000 בגין פגיעה בשכר והוצאת לשון הרע.

במסגרת הסעד הזמני, נתבקש בית הדין קמא להורות על השבתו של המערער לתפקידו ולעבודתו כסגן מנהל מחוז ברשות; להשיב לו את כל סמכויותיו לרבות גישה לכל המערכות של הרשות הדרושות לו לצורך ביצוע עבודתו; ולהורות על עצירת הליך הפיטורים עד להכרעה בסעד הזמני.

6. דיון בבקשה לסעד זמני התקיים ביום 7.1.2021 בנוכחות הצדדים וביום 27.1.2021 דחה בית הדין קמא את הבקשה לסעד זמני. על החלטה זו הוגשה בקשת רשות ערעור (בר"ע 29149-02-21 - להלן: "**ערעור הסעד הזמני**").

7. בפסק הדין שהתקבל בערעור הסעד הזמני (השופטת לאה גליקסמן; השופטת סיגל דוידוב-מוטולה; השופטת חני אופק; ונציגות הציבור הגב' ורדה אדוארדס וגב' ברכה סמו; ניתן ביום 24.3.21 - להלן: "**פסק הדין הראשון**"), התקבלה בקשתו של המערער באופן חלקי. בתוך כך, הורה בית הדין על השבתו של המערער לעבודה, נוכח קביעתו הלכאורית שלא ניתן היה לפטר את המערער ללא הליך משמעותי. בהתאם, ניתן צו זמני נגד כניסת הפיטורים לתוקף, ולרשות ניתנה האפשרות לעכב את שובו של המערער לעבודה בפועל למשך 30 ימים, על מנת שתהא לה שהות לבחון אפשרות של הליך משמעותי. ההליך הושב לבית הדין קמא, אשר התבקש לשמוע את ההליך באופן מזורז ככל הניתן ולשקול את צירוף ארגון העובדים להליך לאחר שמיעת עמדות הצדדים.

8. ביום 19.4.2021 הגיש התובע כתב תביעה מתוקן מטעמו; ואילו הנתבעת הגישה את כתב הגנתה ביום 12.9.2021.

הליך הפיטורים השני, הבקשה לסעדים זמניים והסדר הביניים

9. ביום 25.5.2021 הגיש המערער בקשה בהולה למתן סעד זמני למניעת פיטוריו בפעם השנייה, בטענה כי עם תום תקופת ההשעיה, אשר לטענתו עלתה על 30 הימים שקצב בית הדין בפסק הדין הראשון, נמסר לו מכתב פיטורים ללא שנערך הליך משמעותי. המערער ביקש למנוע את פיטוריו בשנית וכן למנוע את השעייתו/אוכליכו בנוסף בחזרתו לתפקידו, תוך שעתר להשבת מלוא סמכויותיו.

10. בד בבד הגיש המערער בקשה לפי סעיף 6 לפקודת בזיון בית משפט, בטענה כי הרשות הפרה את פסק הדין

הראשון בכך שלא השיבה לו את זכויותיו כעובד (לרבות תשלום שכרו והשבת רכבו). הבקשה לביזיון בית משפט נדחתה בפסק דינו של בית הדין קמא, מיום 26.7.2021.

11. ביום 27.7.2021 **קיבל** בית הדין קמא את הבקשה לסעדים זמניים וביטל את הפיטורים (להלן: "**ההחלטה על ביטול הפיטורים השניים**"), תוך הבהרה כי כבכל צו מניעה, קביעותיו העובדתיות הן לכאוריות. בתוך כך, קבע בית הדין קמא כי הליך הפיטורים השני מהווה למעשה את המשכו של ההליך הראשון, שבטל בפסק הדין הראשון, ועל כן הוא עומד בניגוד לקביעת בית הדין הארצי.

במסגרת ההחלטה, ציין בית הדין קמא כי שני הצדדים ביקשו להמציא מסמכים נוספים: המערער ביקש להמציא מכתבי עובדים אנונימיים התומכים בהשבתו; בעוד הרשות ביקשה לצרף כחלק מתצהירה מכתב של מנהלים ומפקחים ברשות מיום 13.5.21, אשר לדבריהם חוששים מהשבתו של המערער לעבודה, לאור אווירת הפחד והאיומים שהוא יוצר (יוער כי אלה הזדהו בשםם ואף חתמו על תצהירים מטעמם; להלן: "**מכתבי העובדים**"). בית הדין קמא התיר לצדדים להמציא את המסמכים, תוך הבהרה כי יבדוק את משקלו ואת הרלוונטיות של כל מסמך.

12. ביום 28.7.2021 הגישה הרשות בקשת רשות ערעור על ההחלטה על ביטול הפיטורים השניים, וביום 13.10.2021 ניתן פסק דין בהסכמת הצדדים (להלן: "**פסק הדין השני**"). במסגרת פסק הדין, נקבע **הסדר ביניים** המורה כי בתקופה שעד למתן פסק דינו של בית הדין האזורי, העובד לא ישוב לעבודתו ברשות ואולם יקבל שכר בגובה בשכר ששולם לו בעבור תקופת ההשעיה וזאת תוך שהצדדים שומרים על טענותיהם לגבי תקופה זו והתקופות הקודמות, מבחינה כספית בהתאם לתוצאת פסק הדין, כאשר השכר ישולם בגין התקופה החל מיום 1.9.2021.

בקשת הפסלות הראשונה

13. במסגרת דיון שנערך ביום 5.1.2022, ביקש בית הדין קמא לברר עם הצדדים האם קיימת נכונות מצידם לעשות מאמצים להגיע לפשרה כספית בתיק, על ידי הליכה לגישור חיצוני ותוך הסכמה לצרכי פשרה כי המערער לא יעבוד על תביעתו להשבה לתפקידו ומאידך ישולם לו פיצוי כספי מוסכם.

14. בתגובה, השיב ב"כ המערער כי הצעותיו של בית הדין לפשרה לאורך הדיונים בהליך מעידים על דעה מוקדמת של בית הדין; וכי ההצעה כי התובע לא יחזור למקום עבודתו אינה הצעה לפשרה כי אם "דעה שגובשה על בסיס מניפולציות ותחבולות". אי לכך, ביקש ב"כ המערער כי המותב יפסל.

15. בהחלטה מהפרוטוקול מיום 5.1.2022, דחה בית הדין קמא את הבקשה לפסלות, תוך שהבהיר כי בהתאם לפסיקה, ניסיון של בית הדין להציע פשרה, על בסיס החומר שבפניו, אינו מלמד על משוא פנים ואינו מהווה סיבה לפסילת המותב. בתגובה, השיב ב"כ המערער כי אינו מבקש לערער על החלטת בית הדין וכי הוא סומך על שיקול דעתו של בית הדין. יובהר, כי על החלטה זו לא הוגשה בקשת רשות ערעור.

16. בהחלטה נוספת שניתנה בפרוטוקול מיום 5.1.2022, הותר לב"כ הרשות להמציא לבית הדין, במעטפה סגורה, פירוט בעניין אי התייצבותו של מר שאול גולדשטיין (מנכ"ל הרשות, אשר נתבע אישית על ידי המערער וכיום אינו צד להליך) לדיון (להלן: "**המעטפה של גולדשטיין**").

המעטפה החסויה שהועברה למזכירות בית הדין קמא והבקשה לעיכוב הליכים

17. במסגרת דיון הוכחות שנערך ביום 6.7.2022, שאל ב"כ המערער את אחד העדים (מפרוטוקול הדיון לא ברור איזה מהעדים שהעידו באותו היום) האם הוא לא רואה פסול בכך שמכתבי העובדים צורפו לראשונה במסגרת תצהירי העדות וברשת העדויות שצורפה על ידי הרשות. ב"כ הרשות התנגדה לשאלה, וטענה כי המכתבים לא הוגשו לראשונה בתצהירים. לאחר חילופי דברים בין באי כוח הצדדים, הוסיפה באת כוח הרשות כי **"המכתבים הוגשו במעטפה סגורה לבית הדין הנכבד"** (להלן: **"המעטפה החסויה"**) והבהירה כי מכתבים אלה צורפו לתצהירים, תוך השחרת השמות.

18. ביום 20.9.2022 הגיש המערער בקשה לעיכוב ההליכים בתיק בזו הלשון:

"בעקבות הצהרת ב"כ הנתבעת כי במהלך ההליך הראשון הועבר לביה"ד הנכבד מעטפה סגורה, בוצעה פניה לגורמים הרלבנטיים לבדיקת הסוגיה המעלה חשש אמיתי לשיבוש הליכי משפט. בנסיבות, מתבקש בית הדין הנכבד לעכב את כל ההליכים בתיק עד לקבלת ממצאי הבדיקה.

19. באותו היום נתנה השופטת שטיין את ההחלטה הבאה:

"אף שלא ברור באיזה עניין מדובר ומדוע יש חשש לשיבוש הליכי משפט - ולאור בקשת התובע - יעוכבו ההליכים בתיק. ככל שהכוונה למעטפה שהוגשה בעניין היעדרותו של מר גולדשטיין מהדיון - ימליץ בית הדין לנתבעת לשקול לאפשר לב"כ התובע לעיין במסמך (במיוחד כשמר גולדשטיין איננו נתבע עוד בתיק)."

20. בתגובה להחלטה, הגישה הרשות בקשה דחופה להתיר לה להגיש תגובה מטעמה לבקשת עיכוב ההליכים ורק לאחר מכן ליתן החלטה. בהתאם, ביום 22.9.2022 ניתנה החלטה על השהיית עיכוב ההליכים עד לקבלת תגובתה של המשיבה.

החלטת בית הדין קמא בבקשה לעיכוב הליכים

21. ביום 6.10.2022 נתן בית הדין קמא החלטה בבקשה לעיכוב הליכים, שמפאת חשיבותה, תובא להלן במלואה (ההדגשות הוספו - ל.ו.ל):

1. מתגובת ב"כ הנתבעת מיום 4/10/22 עולה כי היא מסרה למזכירות בית הדין ביום 22/6/21 מעטפה חסויה שהייתה אמורה להגיע לידי (להלן: המעטפה או המעטפה החסויה). ואכן, מתיעוד מזכירות בית הדין נרשם כי מעטפה חסויה הועברה ללשכתי ב-22/6/21.

2. אציין כי אינני זוכרת כי המעטפה הגיעה לידיי, וגם מבדיקה מדוקדקת של כל החומר בלשכתי - לא נמצאה מעטפה כזו (כאשר ביום ה-22/6/21 לא הייתי נוכחת בבית הדין). זו הסיבה שבהחלטתי מיום 20/9/22 התייחסתי למעטפה אחרת בעניין אי התייצבותו של מר גולדשטיין לדיון מסיבות אישיות שהיא המעטפה היחידה המצויה

בלשכתי ואשר ע"פ הרשום בהערות המזכירות אכן הועברה לידי.

3. בכל מקרה, ממרחק הזמן (כ-15 חודשים ממועד ההגשה), אין לי יכולת לעקוב ולשחזר מדוע לא הגיעה אלי המעטפה, והאם מדובר בתקלה מזכירותית או תקלה כלשהי בלשכתי. יחד עם זאת, מכיון שלא נחשפתי למעטפה זו מיום 22/6/21 - ממילא לא הייתה כל השפעה של מסמך שלא ראיתי על ההחלטות שנתתי.
4. מעיון בתיק עולה כי אכן הייתה התייחסות מטעם ב"כ הנתבעים כבר מתחילת הדיון בסעד הזמני, כי בכוונתה להגיש מעטפה חסויה (שלא הוגשה במהלך הדיון באולם בסעד הזמני, ושהוגשה למזכירות, כאמור, ביום 22/6/21). אציין כי ההחלטה המנומקת הראשונה בסעד הזמני ניתנה בינואר 2021 (במועד שבוודאי לא הוגשה המעטפה לעיוני). כמו כן אציין כי בתיק זה הוגשה על ידי המבקש - התובע בקשה שנייה למניעת פיטוריו השניים. ההחלטה ניתנה ב-27/7/21 (לאחר המועד בו הובאה המעטפה, לכאורה ללשכתי, על פי רישומי המזכירות), ודווקא החלטה זו הייתה לטובת המבקש - תוך מניעת פיטוריו הנוספים.
5. בנסיבות אלו, וככל שסיבת ה"בדיקה" מטעם התובע (שבעטייה התבקש עיכוב ההליך) הייתה בעניינה של המעטפה החסויה, שלא נחשפתי אליה כלל - אינני רואה עוד צורך בעיכוב ההליכים בתיק. למען הסר ספק - אמתין עד ליום 2/11/22. ככל שלא תתקבל עד אז הודעה/בקשה מנומקת מדוע להמשיך ולעכב את ההליך - יוסר העיכוב וסיכומי התובע יוגשו תוך 30 יום שלאחר מכן."

בקשת הפסלות השנייה

22. ביום 20.11.2022 הגיש המערער בקשה לפסילת המותב ולקיום משפט חוזר.
23. המערער טען, בתמצית, כי העברת המעטפה החסויה על ידי הרשות הינה אירוע חמור ביותר, אשר גרם לעיוות דין קיצוני ולפגיעה בזכותו של המערער להליך הוגן. המערער טען כי קיים חשש ממשי שהתנהלותה של הרשות השפיעה על שיקול הדעת השיפוטי ולמשוא פנים בניהול ההליך, המצדיק את פסילת המותב וניהולו של משפט חוזר בפני מותב אחר. כן טען המערער כי נוכח דבריה של באת כוח הרשות כי מסרה מעטפה במסגרת "ההליך הראשון" יש חשש ממשי שנמסרה מעטפה נוספת; כי החלטתו של בית הדין קמא בבקשה לעיכוב הליכים מיום 6.10.2022 מלמדת כי אינו רואה פסול בהתנהלותה של באת כוח הרשות; וכי "נפל פגם בסרגל השיפוטי, החוקי והמוסרי" בניהול ההליך המצדיק את פסילת המותב וניהול ההליך חדש מטעם של מראית פני הצדק. המערער הוסיף כי בית הדין קמא אישר שהמעטפה נמסרה ללשכת השופטת שטיין, אולם לא ניתן לדעת בוודאות את תוכנה אף ש"ברור" כי מדובר בראיות שהוגשו בניגוד לדין במטרה להשפיע על שיקול הדעת השיפוטי; כי אין די באמירתה של השופטת שטיין כי איננה זוכרת שהמעטפה הגיעה לידיה, שכן לא ברור האם היא נחשפה לתוכנה אם לאו; כי המותב לא הכחיש את העברת המעטפה לרשותו ולא הופתע כאשר הדבר עלה בדיון ההוכחות; וכי תוכנה של המעטפה השפיע על שיקול הדעת השיפוטי של המותב ויצר דעה מוקדמת, שהתבטאה בהחלטות דיוניות שלא נשאו חן בעיני המערער (דוגמת הגבלת מספר העדים שיזמו לעדות, אי היעדרות לבקשה לחשיפת חשבוניות ממערכת הרשות ועוד).

24. הרשות טענה, כי מדובר בבקשה מופרכת שאין מקום להגיב לגופה. הרשות הוסיפה, כי ברור שהבקשה נועדה לעכב את ההליך (ואף מהווה ניסיון להתחילו מחדש), שכן בהתאם להסדר הביניים, כל זמן שההליך מתנהל המערער מוסיף ומקבל שכר. עוד טענה הרשות, כי הבקשה ותוכנה עלו בעבר במסגרת הבקשה לעיכוב הליכים - ונדחו - ומשכך הסוגיות העולות בבקשה כבר הוכרעו. הרשות ביקשה מבית הדין קמא לדחות את הבקשה, להורות לתובע על הגשת סיכומים ולחייבו בהוצאות משמעותיות.

ב. ההחלטה מושא הערעור

25. ביום 22.11.2022 דחה בית הדין קמא את הבקשה לפסלות ולקיום משפט חוזר (להלן: "**ההחלטה בבקשת הפסלות**"), מן הנימוקים הבאים:

"לאחר עיון בטענות ב"כ התובע ובתגובה - אינני מוצאת כל סיבה לפסילת המותב. כפי שצוין בהחלטה מיום 6/10/22 - הובאה לעיוני מעטפה חסויה בלבד בענין סיבת היעדרותו של מר גולדשטיין מהדין המוקדם מיום 5/1/22 (כאשר בדיון ביקשה ב"כ הנתבעים להמציא מעטפה חסויה על נסיבותיו האישיות של מר גולדשטיין שבשלן לא יכול היה להגיע לדיון, ובית הדין נעתר לבקשה). לאחר עיון במסמך התברר כי אכן מדובר בעניין אישי של מר גולדשטיין שלא קשור למהלך המשפט, וניתנה החלטה בהתאם. מכל מקום - עיון בנסיבותיו האישיות של מר גולדשטיין על ידי בית הדין בלבד, לעניין היעדרותו מהדין (כשבכל מקרה כבר אינו נתבע בתיק) - אינה מהווה כל סיבה לפסילה.

באשר למעטפה הנוספת - כפי שהובהר בהחלטה מיום 6/10/22 התברר לי (בדיעבד) כי קיימת הערה מזכירותית (שלא ידעתי על קיומה בזמן אמת) על פיה הונחה בלשכתי מעטפה חסויה. באותו יום בו הונחה לכאורה המעטפה בלשכתי (22/6/21) נעדרתי מהעבודה ואף לא נשלחה אלי כל פניית מזכירות המודיעה לי על קיומה של מעטפה זו. מכל מקום - כבר הבהרתי בהחלטה דלעיל כי לא נחשפת למעטפה זו, ואינני יודעת מה תוכנה, וזו הסיבה שלא הייתה כל התייחסות מצדי למעטפה שלא ראיתי. מטבע הדברים לו הייתי רואה את המעטפה - הייתה התייחסות מתאימה (כאשר נכון לעכשיו אינני יודעת האם למעטפה זו צורפה בקשה המסבירה מדוע מוגש חומר זה כחסוי, ומה תוכנה). כפי שהבהרתי בהחלטה דלעיל, אכן התברר כי הייתה תקלה בעניין, אלא שבחלוף הזמן - אין לי דרך לבחון האם מדובר בתקלה מזכירותית או בתקלה בלשכתי, ואינני יכולה להתייחס לחומר שלא ראיתי. למותר לציין כי על ההחלטה מיום 6/10/22 לא הוגש בר"ע ולא ברור מדוע שב ב"כ התובע ומעלה אותן טענות שלגביהן כבר ניתנה החלטה.

[...]

בית הדין ישוב ויבהיר כי לא היה כל משוא פנים בעניינו של התובע וכי למרות הטענות כנגד מותב זה לאורך ההליך כולו - בית הדין נהג בהגינות ביחס לשני הצדדים. מכל מקום טענותיו של ב"כ התובע כבר נדונו בעבר ונדחו לגופן, ואין מצדיקות את פסילת המותב, ובוודאי שלא את קיומו של "משפט חוזר".

ג. הערעור דן

26. ביום 1.12.2022 הגיש המערער ערעור על ההחלטה בבקשת הפסלות. הבקשה עצמה נשאה 25 עמודים ונוספו לה 614 עמודי נספחים. ביום 4.12.2022 הורתה הרשמת אפרת קוקה למערער לתקן את כתב הערעור כך שלא יעלה על 10 עמודים. ביום 8.12.2022 הגיש המערער כתב ערעור מתוקן.

27. במסגרת הערעור, שב המערער וחזר על כל הטענות שהועלו בבקשת הפסלות (כמפורט לעיל). בנוסף, המערער לא חסך באמירות קשות ביותר על בית הדין קמא, ובהן כי לכאורה בוצעו עבירות "תחת עינו הפקוחה" וייתכן ש"גם בידעתו"; כי החלטת בית הדין קמא בבקשת הפסלות "מלמדת עד כמה ההליך נוהל מתוך משוא פנים, ובמה שנראה [...] כאילו בקשתו של המערער לפסילה כלל לא נקראה על ידי כבוד המותב"; כי נראה שהמותב לא קרא גם "כתבי בית דין רבים" שהוגשו על ידו לאורך ההליך וזאת, לטענתו, מאחר שדעתו גובשה כבר בתחילת ההליך; כי התנהלותה החמורה של המשיבה "מתקבלת בסבלנות לא מוסברת" על ידי בית הדין קמא וכי באת כוח הרשות "התכתבה עם בית הדין קמא הנכבד במעטפות סגורות וסודיות"; כי העברת המעטפה החסויה נעשתה בניגוד לחוק וכי אלמלא "פליטת הפה" של באת כוח הרשות, הדבר היה "נותר במחשכים בין עו"ד בכר לכב' המותב קמא"; וכי המותב נתן פעם אחר פעם החלטות לא רלוונטיות או מוטעות, דבר המעיד על כך שאינו יכול לזכור את כל שאירע בתיק ולכן גם אינו יכול לזכור האם נחשף לתוכנה של המעטפה החסויה.

28. בתגובתה לערעור, שטחה הרשות את גרסתה העובדתית, אשר מפאת קוצר היריעה לא תובא בהרחבה. הרשות שבה וצינה כי למערער יש עניין בעיכובו של ההליך בשל הסדר הביניים המשתלם לו כלכלית. הרשות ציינה גם כי בפסקי הדין שניתנו נאמר כי בית הדין קמא ייתן קדימות לתיק על מנת לסיים את שמיעתו מוקדם ככל הניתן - בעוד המערער "מושך" את ניהול ההליך ולמעשה, כי הבקשה לעיכוב הליכים, בבקשת הפסלות והערעור דן - כולם חלק מהטקטיקה שלו. הרשות הוסיפה כי בבקשת הפסלות הראשונה כללה שורה של נימוקים אחרים וכי המערער בחר שלא לערער על החלטת המותב מיום 5.1.2022 שלא לפסול את עצמו. הרשות הבהירה כי ההחלטה על המצאת המעטפה של גולדשטיין ניתנה במעמד הדיון והמערער לא התנגד לה; כי מר גולדשטיין ציין בתצהירו התומך לתגובת הרשות כי עדויות נוספות יימסרו לבית הדין במעטפה חסויה והמערער לא התנגד לכך בשום צורה ואופן ואף חקר עליהם את מר גולדשטיין; כי אין פסול בהגשת מעטפה חסויה למזכירות בית הדין קמא; כי מדובר בפרקטיקה מקובלת עד מאוד בבית הדין לעבודה; וכי ממילא המעטפה החסויה לא נמסרה למותב קמא; כי פרט להשערות מופרכות לא הוצגו ראיות ממשיות לפסילתו של המותב; וכי בנסיבות דן לא הוכחה כל פגיעה במראית פני הצדק. הרשות הוסיפה כי אין כל עיגון בדיון לקיומו של משפט חוזר עקב פסילתו של מותב שיפוטי וכי ככל שמותב נפסל - התיק עובר כפי שהוא למותב חדש. לטענת הרשות, השלב המתקדם של ההליך מהווה אף הוא שיקול ממשי לדחיית הבקשה לפסלות.

29. ביום 29.12.2022 הגיש המערער בקשה כי בית הדין יתעלם מטענות עובדתיות בתגובת הרשות, משזו לא נתמכה בתצהיר. ביום 9.1.2023 השיבה הרשות כי היא חוזרת על כל האמור בתגובתה כפי שהוא וכי גם אם בית הדין יסבור כי אין לתת משקל לחלק מן הטענות, הרי שיש מספיק טיעונים בתגובתה המצדיקים את דחיית הערעור. משהחלטתי נסמכה על כלל חומר התיק, איני רואה טעם להכריע בבקשה זו.

ד. דיון והכרעה

30. לאחר שעיינתי בטענות הצדדים ובכלל חומר התיק, מצאתי כי יש **לדחות** את הערעור, מן הטעמים הבאים:

ראשית, השופט שטיין הבהירה כי לא ידעה על קיומה של המעטפה החסויה בזמן אמת וכי לא נחשפה אליה. לאמור יש להוסיף אמירתה של השופטת שטיין כי אינה מוצאת כל סיבה לפסילת המותב, וזאת בהתאם לכלל לפיו **"ייתן משקל רב לעמדת המותב הסבור כי אינו מנוע מלישב בדין"** (ראו: עפ"ס 57019-01-11 **ליאתי חן, עו"ד - בן עליזה חן ושות'**, **משרד עורכי דין** (21.2.2011)) וכי ערכאת ערעור לא תתערב בחוות דעתו של השופט הסבור כי יש בידו לנהל את ההליך באובייקטיביות, אלא במקרים קיצוניים בלבד (ראו למשל: עפ"ס 66087-11-20 **ראובן קרינסקי - המוסד לביטוח לאומי** (13.12.2020); עפ"ס 26960-04-21 **אהרון רשף - משרד עורכי דין - עליזה סיבובי** (25.4.2021)). במקרה שלפניי, לא שוכנעתי כי מתקיימות נסיבות קיצוניות המצדיקות את פסילת המותב.

שנית, הוכחת עילת פסלות מחייבת תשתית ראייתית משמעותית, משום שהיא מטילה צל כבד על השופט ועל מערכת המשפט (ראו למשל: עפ"ס 44428-02-21 **יוסי ביליה - בדק בית בובי ובניו בע"מ** [3.3.2021]). על הטוען לפסלות יש להוכיח **"חשש ממשי למשוא פנים בניהול המשפט"** כאמור בסעיף 77א(א) לחוק בתי המשפט, החל בבית הדין לעבודה מכוח סעיף 39א לחוק בית הדין לעבודה, התשכ"ט-1969. עילת הפסלות נבחנת באמת מידה **אובייקטיבית** ואין די בתחושתם של בעלי הדין ובאי כוחם או בהשקפתם הסובייקטיבית בכדי לבסס טענה זו (ראו: עפ"ס 57019-01-11 **חן - בן עליזה חן ושות'**, **משרד עורכי דין** [21.2.2011] והפניות שם).

בענייננו, למעט טיעונים ספקולטיביים שאין להם אחיזה ממשית מבחינה ראייתית, לא הרים המערער את נטל ההוכחה בשום צורה ואופן. טענת המערער כי לבית הדין קמא הועברו ראיות "מבושלות וממוצאות", שעה שהמערער מעיד על עצמו שלא נחשף לתוכן המעטפה כלל, מדברת בשם עצמה. בנסיבות דנן, לא מצאתי כי יש בהחלטותיה של השופטת שטיין כדי להצביע על קניית עמדה מצידה, המעלה חשש לקיומו של משוא פנים. ההיפך הוא הנכון: המותב קמא מנע את פיטוריו של המערער כחודש לאחר המצאת המעטפה החסויה (שכאמור, כלל לא מצאה את דרכה לידי השופטת שטיין) ומכאן שנשמטת הקרקע תחת הטענה כי המותב התנהל במשוא פנים. משלא הונחה כל תשתית ראייתית המוכיחה את טענותיו החמורות של המערער כלפי בית הדין קמא (בפרט הטענה בדבר שיתוף פעולה לכאורי בין בית הדין לצד שכנגד) מוטב היה כי לא יעלה טענות אלה על הכתב.

שלישית, אין בידי לקבל את הטענה כי ההחלטות הדיוניות אשר ניתנו על ידי השופטת שטיין (דוגמת הגבלת מספר העדים ואי ההיעתרות לבקשה לחשיפת חשבוניות) מלמדות על משוא פנים. בכל הליך משפטי מתקבלות החלטות דיוניות לכאן ולכאן - לעתים בקשה תידחה ולעתים תתקבל. כזכור, בהחלטה על ביטול הפיטורים השניים הורה בית הדין קמא על השבתו של המערער לעבודה ואף התיר לו להמציא מכתבי עובדים אנונימיים התומכים בהשבתו. את החלטות אלה לא תקף המערער. השופט היושב בדין רשאי לנהל את ההליך השיפוטי, על-פי הוראות החוק, כראות עיניו. על כן, בהחלטות דיוניות כשלעצמן אין די לבסס עילת פסלות, בין אם מדובר בהחלטה יחידה ובין אם מדובר במספר החלטות (ראו למשל: עפ"ס 20001-07-21 **אורטל אללוף קיסיל - מדינת ישראל** [27.7.2021]).

31. טרם נעילה, אבקש להתייחס לטענות הרשות לפיה "אין פסול בהגשת מעטפה חסויה" ו"כי מדובר בפרקטיקה מקובלת עד מאוד בבית הדין לעבודה". טענות אלה אינן משקפות נכוחה את המציאות בבתי הדין לעבודה וודאי שאינן נתפסות כמדיניות לגיטימית ומקובלת. ככל שצד להליך מעונין להגיש חומרים חסויים מטעמו, יש מנגנונים שנועדו לכך ומוסדרים בחוק ובתקנות. מקובל, כי טרם הגשת חומרים לבית הדין, מוגשת בקשה להגשת החומרים ולאחר קבלת תגובת הצד שכנגד ניתנת החלטה המתירה או אוסרת הגשתם. אין זה מקובל כי בעל דין ובאי כוחו "יקבעו עובדות בשטח" ויעשו דין לעצמם.

ה. סוף דבר

32. הערעור נדחה והמערער יישא בהוצאות הבקשה בסך של 5,000 ₪ שישולמו למשיבה תוך 30 יום מהיום.

ניתן היום, י"ד שבט תשפ"ג (05 פברואר 2023) בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.

ורדה וירט-ליבנה,
נשיאה